

skulle vi derfor lægge Mærke til ved vor Betragtning af hele denne Sag, at der er Spørgsmaal om noget Mere end blot de nye Skibs-Krog. Det er den ene Vanskelighed. Den anden ligger i vore Forhold og lad mig sige til, i vore Traditioner. Vi have været en lille Stat, vi have altid været regnede til de smaa Magter. Vi ere blevne mindre, vore oeconomiske Midler ere blevne indskrænkede, og den Stamme af Søfolk, hvormed vi skulle bemande vore Skibe, er blevne mindre. Eigeoverfor disse mindre Midler staaer paa den anden Side en stor Tradition, og der staaer tillige forøgede Krav, forøgede Sæer, som skulle mødes. Vi have, sagde jeg, en stor Tradition for vor Flaade, og dog gjør man sig det ikke altid klart, at denne store Tradition har en Indskrænkning. Vi have kæmpet tilføes i Aarhundreder, men imod hvilke Magter? Vi have kæmpet imod Hansestæderne og Lübeck, og vi have kæmpet imod Sverrig; imod nogen anden Magt have vi aldrig leveret en større Søfægtning; vi have ligeoverfor England forsvaret Kjøbenhavns Rhed, men vi have aldrig leveret et Søslag mod nogen større Magt. Vi have sendt enkelte Skibe ud, der tilfældigviis ere komne i Kamp andetsteds, og overfor andre Magters Skibe, overfor England selv, have hævdet Flaagets Ære, men naar vi tale om Mariniens Fortid, er det en Sportid, der har sin Glæde fra Krigene med Sverrig. Men denne Marine var saa stor og stærk, at vi i Midten af forrige Aarhundrede kunde tænke paa med godt Haab at udsende en Flaade imod Rusland. Dengang Peter den 3die truede Danmark, udrustede man en dansk Flaade, som man ventede kunde slaae den russiske i Østersøen. Med Sverrig ville vi, haaber jeg, aldrig mere komme til at føre Krig; vi ville det ikke, fordi vi ere komne til en bedre Erkendelse af, hvad der baader os bedst. Men den Fjende, mod hvilken vi i Midten af det attende Aarhundrede troede os stærke tilføes, er nu kommen til en Vælde, som lader os synke ned til at blive noget meget Lidet, og ved Siden deraf er der kommet op, ikke en Fjende, men en Nabo, der kan blive vor Fjende, og som har udviklet en ganske overordentlig Kraft. Eigeoverfor denne kan vort Krigshy-

stem og navnlig vort Krigshystem tilføes ikke uforanderligt blive det samme, som vi have troet at kunne opretholde tidligere. At sægte med store Flaader, at hævd Søredømmet i Østersøen eller en Deel deraf kan Danmark ikke længer tænke paa. Norden kan tænke derpaa, naar Norden kommer til Erkendelse af sin Opgave og samler sine Kræfter om denne Opgave, men Danmark kan det ikke. Derimod maa Danmark spørge sig selv, hvad der i dette Dieblik er at gjøre, og hvad det kan gjøre, hvad der er det bedste Middel til at understøtte Andre, som ville hjælpe os, saaledes at vi kunne bidrage Bort til vort Forsvar, og hvad der er det bedste Middel for os til at kunne holde ud saalænge, indtil Andre kunne komme os til Hjælp. Det er disse Spørgsmaal, som paatrænge sig Marinebestyrelsen med deres fulde Vanskelighed, og vi maae derfor ikke klage, naar vi føle, at der er Usikkerhed, og vi maae ikke forlange, at den gamle stolte Tradition uprøvet og uforandret skal opretholdes, men paa den anden Side vide vi, at en Tradition har overordentlig stor Betydning, og ingen Nation skal opgibe eller forandre sin Tradition uden høieste Nødvendighed og ikke kaste den heelt bort, ikke i noget Tilfælde.

Paa dette Punkt staae vi altsaa overfor Spørgsmaalet om, hvad vi i næste Finantsaar skulle gjøre for vor Flaade. Jeg maa nu kaste et Blik paa, hvad der er gaaet forud, førend Lovforslaget kom til os i den Stikkelse, hvort det nu foreligger. I forrige Aar bevilgedes der en Sum til et saakaldet større Vandsereskib, men der bevilgedes ikke, og Regjeringen trængte ikke meget stærkt derpaa, et extraordinært Forlangende af 100,000 Rb. til et mindre Skib til umiddelbart Kystforsvar; dette faldt altsaa bort. Nu hører det til de Ting, som det er meget vanskeligt at besvare i dette Dieblik, hvad der skal staaes ved større eller mindre Vandsereskibe, men ved ethvert Forsøg paa at besvare dette Spørgsmaal kommer dog et Punkt frem, nemlig Spørgsmaalet, om man kan indskrænke sig til et blot og bart Kystforsvar, eller om man tænker paa til Forsvar for Kysterne at kunne optage en Kamp i Farvande, som ikke ere